

IFA:s kongress 1959

Av Regeringsrättssekreteraren C. O. Sandström.

International Fiscal Associations (IFA:s) spanska avdelning stod som värd för IFA:s trettonde kongress den 28 september—den 2 oktober 1959 i Madrid. Kongressens president var senor don Santiago Basanta Silva och generalsekreterare professor Narciso Amorós Rica.

Det ena huvudämnet på programmet var frågan om taxeringskontrollen ur psykologiska, juridiska och ekonomiska synpunkter. Diskussionen utmynnade här i allmänna rekommendationer beträffande förhållandet mellan de fiskala beskattningssåtgärderna och de skattskyldiga, såsom krav på legalitet och rimlighet m. m. dylikt.

Större intresse tilldrog sig det andra huvudämnet, som gällde frågan om skatterättsliga åtgärder ägnade att underlätta de internationella kapitalrörelserna.

Helt naturligt kom därvid avtalen för undvikande av dubbelbeskattning i centrum för diskussionerna i detta ämne. Den livliga debatten, som delvis fick ses mot bakgrunden av de aktuella ekonomiska blockbildningarna, utformade sig i viss mån till en duell mellan, å ena sidan, de kapitalexporterande länderna och, å andra sidan, de kapitalimporterande länderna, d. v. s. i främsta rummet de s. k. underutvecklade länderna. Båda sidor ansåg sig ha bärande skäl att få beskatta det investerade kapitalet och dess avkastning. Representanterna för den sistnämnda gruppen utvecklade måhända den största frenesien i sin argumentering. Resultatet av diskussionen, sådant det kom till ut-

tryck i kongressresolutionen, blev som man kunde vänta en kompromiss mellan de olika ståndpunkterna. Kompromissen antogs med en förvånansvärd enhällighet.

I resolutionen rekommenderades sätten att träffa överenskommelser om undvikande av dubbelbeskattning. Den fördelning av beskattningsrätten som föreslogs komma till användning genom sådana överenskommelser innebar i huvudsak, att källstaten, där kapitalet var placerat, i princip skulle få beskatta det därstädes belägna fasta driftställets inkomst och förmögenhet. Domicilstaten, d. v. s. den stat där kapitalplaceraren hörde hemma, borde däremot få beskatta räntorna och utdelningarna. Skulle källstaten likväl av någon anledning förbehålla sig rätten att beskatta räntor och utdelningar förutsattes det att beskattningsrätten i så fall maximerades. Särskilt lågt borde maxigränsen sättas i fråga om aktieutdelningar från dotterbolag till dess moderbolag. I de fall källstaten på detta vis förbehöll sig beskattningsrätten, skulle det åligga domicilstaten att se till att all dubbelbeskattning undveks genom medgivande av "credit of tax", d. v. s. genom avräkning från den egna skatten av belopp motsvarande den skatt som uttogs av källstaten, eller ock genom skattebefrielse i annan ordning.

Till slut föreslog man också införande i multilaterala dubbelbeskattningsavtal, vilka borde omfatta så många länder som möjligt, av standardregler angående beskattningen av kapitalinvesteringarna.

TAXERINGSHUMOR

Skattefri extrainkomst.

Vid förfrågan hos en skattskyldig angående en löneuppgift å 750 kronor, som icke medtagits i deklarationen, erhöles följande svar:

Det stämmer att jag från A. har haft en inkomst på 750 kr. för att måla hans hus, men av dessa 750 kr. har jag köpt målarfärg och material för 300 kr. så förtjäns-ten blir bara 450 kr., och när jag deklarerade sa experten att det behövdes inte medräknas, för att det var gjort på kvällarna och söndagarna, och har man inte lov att tjäna lite ekstra skattefritt på fritiden är det inga stadgar för det.

Hjälpreda.

Änkefru skrev under rubriken: Behjälplig vid deklarationens upprättande: "Tidningen Expressen 224800".

Välvilligt.

En deklarant hade begärt avdrag för resor med ett belopp, som tydligen tyckts granskaren väl rundligt tilltaget. Varför deklarationen förseddes med den tvetydiga anteckningen "Får gå".

Preliminärdeklaration.

Dam som kallade sig författarinna skrev i bilaga till deklarationen följande opus (hennes inkomster utgjordes av tillfälliga disk- och servitrisjobb å ett 20-tal caféer):

"Fjärrskådaren Axel Benjamin Cesar Skatt som bor vid Källskattevägen i Wigforsens folkhem vaknar tidigt på morgonen den 30 november i nådens år 1946 och får se en lång kö utanför sin stuga varför han kallar in sin hjälpreda Skattmas och frågar honom vad alla dessa människor vill. Skattmas svarar att de är s. k. B-skattare, advokater, läkare, affärsmän m. m. som ska innlämna preliminärdeklarationer före 1 december om sina inkomster under år 1947. Nu vill dom be fjärrskådaren titta in i år 1947 och tala om för dem, vilka inkomster de komma att få under år 1947, så att de kan fylla i den preliminära deklara-tionsblanketten."

Hemskillnad.

TO gör utredning betr. trassliga civilståndsförhållanden. Den skattskyldige meddelar: "Här fanns två barn. Det ena hade husföreståndarinnan när hon kom, det andra fick min fru med mig. Nu sammanlever jag inte med maken utan bara med husföreståndarinnan så det har blivit s. k. hemskillnad."

Till sist må nämnas, att kongressen samlade över 400 deltagare från ett stort antal länder — däribland flera från de nordiska länderna — och att programmet vid sidan av förhandlingarna även omfattade bl. a. en mycket uppskattad utflykt till slottet Escorial, Filip II:s storslagna

byggnadsverk, samt till den efter det sista inbördeskriget uppförda klosterbasilikan i Valle de los Caídos (De fallnas dal) med sitt kolossala 150 meter höga sten-kors, som — särskilt i strålkastarbelysningen när mörkret fallit — gjorde ett mäktigt intryck i det vilda berglandskapet.